

[Ninn-Hansen.]

tale om i andre lande. Det er jo ikke noget, man kan afgøre nationalt.

I øvrigt er den meget stærkt overdrevet, denne tale om risiko og ulykker, da der har vist sig mindre risiko for ulykker på atomkraftanlæg, end der er gener og ulykker ved produktion af kul og olie. De ansatte på et atomkraftværk er udsat for større risiko for en færdselsulykke på vej til eller fra arbejde end for ulykker på selve arbejdspladsen. Den skrækkampagne, der har været ført, har efter min opfattelse intet med realiteterne at gøre.

Hvis det er ud fra moralske synspunkter, modstanderne af atomkraftanlæg i Danmark vil hævde deres synspunkter, så ved jeg ikke, men det får jeg måske besvaret her i dag, om modstanden betyder, at vi skal afbryde vores elsamarbejde med Sverige. Det vil jo være den fuldstændige opfyldelse af de moralske anfægtelser, nogle har. For det kan da ikke være mere rimeligt at modtage strøm fra Sverige i kraft af et atomkraftanlæg end selv at bygge det.

Vi er principielt tilhængere af opførelsen. Vi mener i øvrigt, at vi her i landet har taget stilling reelt for mange år siden, for 20 år siden, da man traf en beslutning om, at man skulle søge at fremme atomforskningen, at man skulle anvende atomkraften til civile formål.

Når vi i det konservative folkeparti går ind for atomkraftanlæg, så er det, fordi atomkraften vil kunne blive et vigtigt led i en energipolitik her i landet. Formålet med energipolitikken må være at finde frem til den billigste fremstilling af energi af hensyn til produktion og beskæftigelse. Jeg har nok set, at nogle modstandere siger, vi godt kan undvære denne energikilde, selv om det betyder nedsat produktion. 150.000 arbejdsløse skulle dog være tilstrækkeligt også for dem, der er bange for en produktionsforøgelse. Det ser ud til, at begrænsninger af produktionen behøver vi ikke at arbejde for, de kommer af sig selv.

Det er også af betydning for vor uafhængighed, at der findes alternative energimuligheder. Vi har set olieleverancen blive brugt som våben. I første omgang gik det vel nok mest ud over de højt industrialiserede lande, men efterhånden kan vi jo se, at de lande, der er blevet ramt mest, er

u-landene, altså dem, der dårligst kan tåle det. En kronik af professor Ølgaard i Jyllands-Posten — i går var det vist — synes jeg meget klart redegjorde for dette.

Jeg tror også, vor deltagelse i internationalt samarbejde om energipolitikken vil få stigende betydning. Derfor synes jeg også, at vi selv må være med i en planlægning og planlægge ordentligt. Det er ikke alene atomkraften, men også andre energiformer, der nødvendiggør internationale aftaler om kontrolforanstaltninger og i visse tilfælde begrænsninger. Det var ganske interessant at se på det sidste møde, der blev holdt i den internationale parlamentariske union, hvor 62 nationer var til stede, hvor langt man slutter op om disse kontrolforanstaltninger, men også den positive måde, hvorpå man omtaler atomkraftanlæggene, bl. a. derigennem at man skal bistå u-landene.

Endelig vil jeg gerne sige om denne energipolitik, at selvfølgelig er det helt afgørende for Danmarks videre industrielle udvikling og dermed for befolkningens levestandard her i landet, at vi har tilstrækkelige energikilder til rådighed. Vi er mere sårbare end nogen andre, fordi vi ikke har dem selv, fordi vi er nødsaget til at fremskaffe energi udefra. Derfor mener vi også, at det gælder om at handle i tide. Der har været talt uhyre længe om denne sag; nu mener vi altså, at en afgørelse meget snart må træffes.

Morten Lange (SF):

Der er allerede nogle meget interessante småstykker af historieskrivning i spørgsmålet om atomkraftværker i Danmark. Det var sådan, at da jeg kom ind i dette folketing for umindelige tider siden, i 1960, var det allerede et spørgsmål, der var ved at komme på dagsordenen, og en prognose gik ud på, at det tog nok ikke så forfærdelig mange år. På det tidspunkt var der så sandelig ikke nogen større folkelig debat om disse meget svære sager.

Siden er der sket meget. Det var nok den prisudvikling omkring energikrisen, som vi konstaterede, der fik vore elværker til at indtage en holdning, der sprang over fra at være meget tilbageholdende og til at være — man kan vel sige noget mindre tilbageholdende.

Som problemstillingen nu er, er det til